Stev. 241. V Trstu, v torek dne 29. septembra 1914. Letnik XXXIX.

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj, ob ponedeljkih ob 8 dopoldne.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadstr. — Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu lista. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo in rokopisi se ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik Štefan Godina. Lastnik konsorcij lista „Edinosti". — Tisk tiskarne „Edinosti", vpisane zadruge z omejenim poroštvom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.

Telefon uredništva in uprave štev. 11-57.

Naročnina znaša: Za celo leto . . . . . K 24·—
za pol leta . . . . . 12·—
za 1/4 mesca . . . . . 6·—
Za nedeljsko izdajo za celo leto . . . . . 5·20
za pol leta . . . . . 2·60

EDINOST

Posamezne številke „Edinosti" se prodajajo po 6 vinarjev zastarele številke po 10 vinarjev.

Oglasi se računajo na milimetre v širokosti ene kolone
Cene: Oglasi trgovcev in obrtnikov . . . . . mm po 10 vin.
Osmrtnice, zahvale, poslanice, oglasi denarnih zavodov . . . . . mm po 20 vin.
Oglasi v tekstu lista do pet vrst . . . . . K 5·—
vsaka nadaljna vrsta . . . . . „ 2·—
Mali oglasi po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev.

Oglase sprejema inseratni oddelek „Edinosti". Naročnina in reklamacije se pošiljajo upravi lista. Plačuje se izključno le upravi „Edinosti". — Plača in tolči se v Trstu.

Uprava in inseratni oddelek se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštnohranilični račun št. 841.802.

Novi spopadi z Rusi v Karpatih. - Delno podaljšanje moratorija.

Slučaji kolere na Dunaju, na Ogrskem, Češkem, v Galiciji in Šleziji.

Novi spopadi v Karpatih.

BUDIMPEŠTA 28. (Kor.) **»Budapester Korrespondenz« poroča s kompetentne strani, da so Rusi tudi včeraj na več mestih prekoračili ogrsko mejo v komitatu Ungu. Naše tamkaj se nahajajoče čete so prodirajočega sovražnika zadrževale. Praske se vrše še vedno. Iz bližnjih delov dežele so odšle močnejše čete našim četam na pomoč.**

Z bojišč.

BERLIN 28. (Kor.) **Veliki glavni stan javlja 27. septembra zvečer: Položaj na različnih bojiščih je ostal danes neizpremenjen.**

Vojna v kolonijah.

LONDON 27. (Kor.) **Reuterjev urad javlja: Lüderitzev zaliv so dne 19. t. m. zasedle južnoafričanske čete. Nemška posadka se je umaknila prejšnjega dne, ko je razdejala železnico in postajo brzojavljanja na iskre v Lüderitzovem zalivu.**

LONDON 28. (Kor.) **»Reuterjev urad« poroča iz Pretorije z dne 24. t. m.: Nemci so dne 19. septembra zasedli policijsko postajo Rietfontein. Nemški oddelek je štel okoli 200 mož.**

Kakor poroča »Wolffov urad« k temu poročilu, gre za precej važno angleško postajo Rietfontein, ki se nahaja vzhodno od Keetmanshopa.

Kolera v Avstriji.

DUNAJ 28. (Kor.) Sanitetni oddelek notranjega ministrstva poroča: Dne 27. septembra zvečer je bil v Tišinu (Teschen) v Šleziji konstatiran slučaj kolere. Gre za neko dne 26. septembra s severnega bojišča došlo osebo.

DUNAJ 28. (Kor.) Zdravstveni oddelek ministrstva za notranje zadeve poroča: Dne 28. t. m. je bilo konstatiranih: po dva slučaja kolere na Dunaju, po en slučaj v Žižkovu na Češkem in v Tišinu v Šleziji in to bakterijološkim potom. Gre za osebe, ki so dospele s severnega bojišča.

Po poročilih z dne 28. t. m. je bilo v Dobrumilu v Galiciji konstatiranih 22, v Podgorcu v Galiciji pa 9 slučajev kolere pri vojakih.

Kolera na Ogrskem.

BUDIMPEŠTA, 28. (Kor.) Kakor poroča ministrstvo za notranje zadeve, je bilo v provincah 11, v budimpeštanski bolnišnici sv. Gerhardta pa 8 slučajev kolere.

Delno podaljšanje moratorija.

DUNAJ 28. (Kor.) Podaljšanje roka za zasebno-pravne terjatve, ki so bile sklenjene pred 1. avgustom 1914, in ki je bilo s cesarsko naredbo z dne 31. julija 1914 prvotno dovoljeno za 14 dni, s cesarsko naredbo z dne 30. avgusta 1914 pa podaljšano za 61 dni, preneha s koncem septembra za vse, dne 31. julija 1914 zapadle bivše terjatve.

Težkoče, ki so bile začetkom vojnih dogodkov povod za splošno odložilno plačilno naredbo, obstojajo tudi še sedaj, četudi v zmanjšani meri. Izkazalo se je torej kot potrebno, da se dovoli podaljšanje plačilnega roka; vendar pa se je zdelo, da so se gospodarske razmere že toliko okrepile, da se zamore računati sčasoma na izvršitev dosedanjih obveznih zahtev.

Po cesarski naredbi, ki bo objavljena v jutršnji izdaji državnega zakonika in v »Wiener Zeitung«, se podaljšanje roka ne nanaša več na celo terjatev. Izvzeta je marveč od podaljšanja roka in se mora torej plačati četrtina terjatve, najmanj pa znesek 100 kron z obrestmi cele terjatve in morebitnimi postranskimi pristojbinami.

Kot plačilni dan za iz podaljšanja roka izvzeto četrtino in za dolžni znesek od 100 kron, je za terjatve, ki so bile podaljšane do 30. septembra, določen 14. oktober, za terjatve, kojih podaljšanje roka preneha po dosedaj veljavnih predpisih tekom oktobra ali novembra, pa je določen dan po poteku podaljšanega roka. Za terjatve, ki zapadejo med 1. oktobrom in 30. novembrom 1914, je določen zapadli rok, v prvi vrsti pa vedno 14. oktober.

Za ostanek zneska ¾ terjatve se za slučaj, če zapade terjatev med 1. oktobrom in 30. novembrom 1914, podaljša rok za 61 dni. Za poprej zapadle terjatve zahteva nova cesarska naredba podaljšanje roka za ostale terjatve do 30. novembra.

Določbe za terjatve, ki so popolnoma izvzete od podaljšanja roka, so v bistvu neizpremenjene. Na novo so sprejete kot izjeme terjatve na izplačilo obresti in povratnih plačil glavnice iz pupilarno varnih delnih zadolžnic in enakih fundiranih bančnih zadolžnic; dalje v zvezi s tem pravice do na plačilo anuitet terjatev, ki služijo predvsem za slednje kot pokritje. Dalje so izvzete od podaljšanja roka terjatve na zastavna posojila zastavljalnic in obrtnijskih zastavnih posojil. V varstvo interesov zastavnih dolžnikov je odrejeno, da se zastavni predmet ne sme prodati pred šestimi meseci po prvotnem zapadlem dnevu.

Zvišanje se tiče zneskov, ki jih imajo izplačati zavarovalne družbe. Zlasti je določeno, da se morajo poravnati zavarovalne svote na življenje do 30.000 K in zavarovalne svote proti škodi do 5000 K.

Istočasno se poskrbi zato, da oni, ki so počasni glede plačevanja zavarovalniške premije na življenje, ne bodo trpeli nobene škode.

Dolžnost bank, hranilnic in drugih kreditnih zavodov glede izvršitve povratnih izplačil na vloge, se povečuje sorazmerno bogatim pritokom.

Na podlagi terjatev iz tekočih računov, s katerimi so sedaj vloge na blagajniške listine popolnoma enakovredne, zamorejo deželne in akcijske banke brezpogojno zahtevati mesečno 5% od 1. avgusta 1914 obstoječih terjatev.

Ne oziraje se na višino zneska, kojega povračilo se zahteva, se zamore razven v dosedaj navedenih slučajih zahtevati povratno plačilo, v kolikor je isto potrebno za izpolnitev obveznosti upnika glede izvrševanja delnih izplačil in zneskov do 100 K v pokritje vplačevanja na državna posojila ali pa v pokritje obveznosti zavarovalniških družb. Za vzdržanje upnikovega obrata neobhodno potrebna denarna sredstva se zamorejo dvigniti v vsakem koledarskem mesecu do višine 10% dne 1. avgusta obstoječe terjatve. Za povratna plačila iz vložnih knjig je omejenje dviganja razširjeno na ta način, da morajo deželne in akcijske banke kakor tudi hranilnice izplačati 5% (najmanj 200 K), drugi kreditni zavodi izvzemši rajfajznovke 2% (najmanj 100 K) dne 1. avgusta 1914 obstoječe terjatve.

Od starejših vlog, ki so znašale dne 16. septembra 1914 še več kakor 2000 K, je še razven 20%, ki so potrebni za poravnanje davkov, potrebnih nadaljnih 20% za izpolnitev obveznosti, nastalih iz podaljšanega roka. Brez vsake omejitve se zamorejo zahtevati zneski v izvršitev izplačil na državna posojila in zneski, ki so jih vložila sodišča.

Predpisi glede odpovedi terjatev so bili spopolnjeni. Izključitev delnega zneska terjatev iz podaljšanja roka, je zahtevala izpremembe razpravnopravnih predpisov. Eksekucijsko-pravna določila so bila izpremenjena v smislu, da je sedaj dovoljena na korist odloženim terjatvam eksekucija zagotovila.

Nove so določbe o sodnijskih odlogih plačil. Sodniku je na razpolago, da tekom sodnega postopanja ali brez tega, če sili v to dolžnik, dovoli odlog do dobe zakonitega odloga. Tudi tekom eskekucijskega postopanja ima sodnik pravico, da računa z žalostnim položajem dolžnika in dovoli odlog.

Za ozemlje, ki spada pod neposredno bojišče, se pripravljajo nove izjeme na korist dolžnikov.

Cesar obiskal ranjence.

DUNAJ, 28. (Kor.) Njega Veličanstvo cesar je danes popoldne nadaljeval svoj obisk pri ranjencih in obiskal tudi društveno nadomestno bolnišnico »Rdečega križa« v poslopju ženskega učiteljišča v Hegelgasse. V tej bolnišnici je prostora približno za 500 ranjenih.

Cesar se je pripeljal nekaj minut pred 1 uro v zaprti dvorni ekvipaži pred vrata v Fichtengasse, kjer ga je pozdravila zbrana množica ljudstva in mu prirejala ovacije. Cesarja so med drugimi vsprejeli: Komisar avstrijskih pomožnih društev grof Traun, predsednik patrijotičnega nižjeavstrijskega pomožnega društva grof Thurn Valsassina, soproga bivšega ministrskega predsednika baronica Beck in soproga poslanika grofa Forgacha.

Grof Traun je pozdravil cesarja, na kar je cesar poslušal kratko poročilo komisarja o njegovem inspekcijskem potovanju po Češkem, Moravskem in Šleziji. Vladarja je zelo veselilo, da vsi zavodi Rdečega križa izvrstno delujejo; glede tega je izrazil svojo popolno zadovoljnost. Nato je izrazil cesar predsedniku, grofu Thurnu Valsassina svoje priznanje glede delovanja patrijotičnega pomožnega društva Rdečega križa, ki je uredilo bonišnico.

Spremljan od funkcionarjev Rdečega križa se je potem cesar podal v bolnišnične prostore in stopil najprej v aseptično operacijsko dvorano. Tu je cesar nagovoril sestro Mihaelis (nadvojvodinjo Marijo Terezo), ki je v postrežniški obleki stala med postrežnicami, kakor tudi baronico Beck in grofico Forgach. Tudi obe prednici, baronico Pop in Osanna si je pustil cesar predstaviti.

Cesar se je nato podal v častniško sobo v pritličju. Ganljivo je bilo videti, kako ljubeznjivo in skrbno je Njega Veličanstvo stopilo k postelji vsakega posameznega častnika in vsakega v njegovi materinščini nagovorilo v spodbudnih in tolažilnih besedah. Cesar se je zanimal za to, kje in kako so bili častniki ranjeni, ako čutijo še bolečine, kako jim sedaj gre in večkrat je zarosilo cesarjevo oko ob besedah posameznih častnikov. Cesar, ki je izgledal izvanredno sveže, je govoril s častniki nemško, mažarsko, italijansko, poljsko in češko.

Poročnik Madrič, ki je v bitki po strelu izgubil eno roko, je prosil cesarja, da mu bodi dovoljeno, služiti samo z eno roko. Cesar je prošnji milostno ugodil.

Potem se je podal cesar v prvo nadstropje in stopil v oddelek za moštvo. Tudi tukaj je stopil k vsaki postelji in povpraševal ljubeznjivo in dobrohotno o kakovosti poškodbe, o sedanjem stanju in pa, ako bolnik čuti še bolečine. Cesar je povsod tolažil.

Nato je šel cesar v bolniško kuhinjo, kjer so mu bile predstavljene baronica Bienerth, grofica Podstatzky in baronica Puffer. Cesar je šel potem tudi v sobe, kjer leže težko ranjeni. Veselo so ranjenci odgovarjali na stavljena jim vprašanja. Ko je cesar zapustil sobo, so se na stopnjicah zbrali lahko ranjeni in rekonvalescenti iz celega poslopja. Vsi so se globoko priklanjali in udano pozdravljali vladarja, ki jih je prijazno motril in jim odzdravljal.

Neki težko ranjeni je hotel, da ga na vsak način poneso na nosilnicah na mostovž, da vidi svojega cesarja. Ustregli so mu. Cesar se je globoko k njemu sklonil in ostal dalje časa pri njem. Videlo se je, kako zelo vzradoščen je bil ranjenec, da mu je bilo dano, videti svojega cesarja.

Cesar si je ogledal tudi obe operacijski dvorani in odšel, potem, ko se je mudil v poslopju preko ene ure. Izrazil je vsem svoje popolno zadovoljstvo.

Medtem pa se je zbralo na stotine ljudstva pred poslopjem. Vsa ta množica je prisrčno pozdravljala vladarja, ko je vstopil v svoj voz.

Rusija, njene srednjeazijske kolonije in interesne sfere.

CARIGRAD, 27. (Kor.) Kakor poroča »Ikdam«, je prišlo med Rusi in perzijskim plemenom Kardar do spopada. Ruski napad je bil odbit. En ruski oficir in 20 vojakov je bilo ubitih.

Isto pleme je aretiralo šejka v Barzamu in njegove rusofilske pristaše, ki so pobegnili pred nekaj časom, in jih izročilo turškim oblastim.

Isti list objavlja sledeče poročilo perzijskih listov.

Rusi se umikajo iz Perzije. Ruski kozaki so odšli preko Mešeda in Ašada in pustili na mestu orožje, topove in municijo. Rusi so iz strahu pred muslimansko revolucijo v svojih pokrajinah, proklamirali nad dotičnim ozemljem obsedno stanje. Vest, da so bili Rusi tepeni od Avstrijcev in Nemcev, je povzročila močno gibanje proti Rusiji.

V Turkestanu se nadaljuje transport čet v Rusijo. Poštni in trgovinski promet sta ustavljena. Rusi ojačujejo svoje utrdbe na afganistanski meji. Afganci so napadli neki grič, ki obvladuje v Afganistan vodeči ruski predor. Predor se je baje podrl, pri čemur je bilo baje zasutih več Rusov. Afganistanski emir je poslal 180.000 mož na turkestansko mejo. Čete bodo še ojačene. Rusi se imajo tudi bati, da nastopijo proti njim Perzijci iz provinc Asebejdsen in Korasan.

Stanje princev Oskarja in Joahima.

BERLIN, 29. (Kor.) »Wolffov urad« poroča: Po dosedanjih poročilih je stanje princa Oskarja dovolj zadovoljivo. Princ Joahim pa že lahko hodi brez palice.

Iz predzgodovine sedanje vojne.

BERLIN 28. (Kor.) »Norddeutsche Allg. Zeitung« javlja: Iz kupčijskih krogov smo prejeli nastopno zajamčeno priobčilo:

Angleška bančna hiša Rojal Bank of Canada, Ausilla (na Kubi) je doposlala dne 28. julija t. l. nekemu kupčijskemu prijatelju pismo, ki vsebuje nastopno mesto:

Glede izmenjavanja v veljavo mark, za katero ste nas zaprosili, Vam priobčujemo, da v trenotku ne moremo dati papirjev v veljavi mark, ker smo prejeli danes brzojaven ukaz, s katerim se nam prepoveduje izdavanje žirov na Evropo in sicer to vsled neugodnega političnega položaja v teh deželah.

Iz tega izhaja jasno, da je že 28. julija, torej nekaj dni pred časom, ko je nemški vhod v Belgijo dal pretvezo za angleško izjavo od 4. avgusta, Anglija dala inozemskim bankam ukaz, naj ustavijo denarni promet z Evropo, posebno pa z Nemčijo.

Še k obstreljevanju katedralke v Reimsu.

BERLIN, 27. (Kor.) »Norddeutsche Allgemeine Zeitung« piše razpravljaje o protestu društva »Assotiation artistique internationale« proti obstreljevanju katedralke v Reimsu: Člani društva, ki so ta protest odobrili, nikakor ne poznajo situacije. Vsaki narod pripoznava kot vrhovno zapoved, da se spominskim stavbam po možnosti prizanaša. Mednarodni dogovori to oblegovalcem tudi nalagajo kot dolžnost.

Nemške čete so v tem pogledu postopale z največjim prizanašanjem, kar dokazuje rotovž v mestu Löwen, ki je med pouličnami sosednjih hiš ostal nepoškodovan.

Predpogoj pa je, da se take stavbe istočasno ne vporabljajo tudi v vojaške svrhe. Uradno je dognano, da Francozi niso temu ugovarjali, da so katedralko v Reimsu pod zaščito bele zastave uporabljali kot vojaško opazovališče.

Ne Nemci, temveč Francozi so torej postopali proti pravu in proti kulturi.

Gospodje od »Assotiation« naj bi bili torej naslovili svoja zgražanja na francoski naslov, kar se dostaje Löwena in Mechelna, pa na belgijski. Mi Nemci protest zavračamo.

Reimska katedrala.

ROTTERDAM, 28. (Kor.) »Rotterdamsche Courant« poroča po angleških časopisih, da je bila sicer katedrala v Reimsu močno poškodovana, ne pa razrušena.

Neki angleški dopisnik pravi, da je morala biti francoska vlada jako slabo informirana, ko je naznanila svetu, da je ostalo od katedrale v Reimsu le še kup razvalin. Poslopje glasom poročila tega korespondenta ni močno poškodovano; poškodovana so pač okna in vse lesene naprave v notranjosti. Na zapadnem obzidku so poškodovane slike, toda leseni strešni obok, stolpi in drugi deli zgradbe so nepokvarjeni. Gobelinske tapete in slike so bile odnešene že pred nemško okupacijo iz mesta. Stebrišče na južni strani je poškodovano; razrušen je en steber na severozahodni strani. Mnogo poslikanih oken, razven vzhodnih, je ohranjenih. Glavna škoda je nastala vsled tega, ker se je za popravljanje pripravljeno ogrodje vnelo in ž njim tudi glavna streha in postranska ladja. Škoda je dovolj velika, vendar ne tolika, kakor se je prvotno domnevalo.

Turški svetiljniki zopet svetijo.

CARIGRAD 27. (Kor.) Svetiljnika Karaburun in Iniada ob evropskem obrežju in ob Šile na azijatskem obrežju, zopet svetita.

Vstaja v novi Srbiji.

SOLUN 28. (Kor.) Glasom poročil iz Bitolja, je prišlo v okolici Debra do albanske vstaje, pri čemer so bili Srbi pregnani.

Vesti iz Albanije.

RIM 28. (Kor.) **»Tribuna« poroča iz Valone z dne 27. t. m.: Brzojavni urad v Beratu je obvestil valonski brzojavni urad, da so Grki zasedli Berat in da je par grških bataljonov na trdnjavo Berat razobesilo grško zastavo Brzojavna zveza med Beratom in Valono je sedaj pretrgana.**

PODLISTEK

Vihar in tišina.

Prevel iz laščine M. C.

20.

Vedno zaposlena s tem izmenjevanjem pisem, ki je tvorilo sedaj neločljiv del mojega bitstva, sem dovršila svojo sezono v Reggio; od tu sem odšla v morsko kopelj v Livorno, kjer sem se sestala z očetom in Welfardom; oba sta dobila mesec dnij dopusta in sta ga hotela preživeti z mano.

To pot sva bila, Welfard in jaz, da rabim drastičen izraz, popolnoma „ledena". Oba sva bila hladno, on po naravi, jaz pa iz studa, da mu moram hliniti ljubezen, ki sem jo občutila za druzega. Nastopala sva drug proti drugemu kakor kopališčna gosta, ki sta se izpoznala prejšnjega dne pri table d'hote. Tako mi ni prišlo na misel, da bi mu očitala njegovo hladnost, in kar se njega tiče, bi se bil prej svet podrl, nego da bi bil mislil na to, da bi mi očital mojo hladnost. In vendar: kolikorkrat sem pisala Massimu, ali prejela pismo od njega, sem se čutila radi svoje krivde ponižano, pekla me je vest in sem bila napram očetu in Welfardu v neprijetnem položaju; stokrat sem nameravala, da svojemu lepemu učitelju razkrijem svoje srce in da mu povem odkrito in pošteno: „Ali skušaj pridobiti si mojo ljubezen, ali povrni mi mojo svobodo!"

Ali, kakor je prešel mrzlični ogenj za lepega zaljubljenega Massima, kakor je minola neutolažljivost radi izgube mojih iluzij, ravno tako je minolo grizenje vesti in so izginili plemeniti sklepi! V romanih, v gledališču ima vse svoj razvoj in svoj naraven zaključek; vsi zapleti jaji prihajajo do zadovoljive rešitve. V življenju se dogaja to redkej, vse mineva in izginja. In tako je končal tudi mesec, ki sem ga preživela v kopališču. Odšla sem v Florenco, kjer sem bila angažirana, da nastopim kot Jone v gledališču della Pergola.

Pisma Massima so postajala vedno tajinstveneja; citiral je ljubavne verze in jih je tudi pisal za-me. Kot umetnica sem bila slavljena istotako kakor drugje, in ljubezen se mi je zdela glavni faktor življenja.

Oče in Welfard sta se povrnila v Turin, nisem imela nikakih rodbinskih zvez, ki bi me bile navdajale s kakimi globljimi čutstvi. Welfard je v svojih pismih ravno tako malo govoril o kaki ženitvi, kokor o mrku meseca. In tako sem občutila v srcu vedno tisto praznoto, ki je ni skušal izpolniti niti z eno ljubavno besedo in ki sem jo izpolnjevala z iskrenimi mislimi na Maksa.

Na predvečer, predno sem zapustila Florenco, sem pisala očetu, da odpotujem naslednjega dne s prvim vlakom in da dospem v Turin še istega večera. Mejpotoma se nisem hotela nikjer ustaviti.

Zvečer sem prejela pismo od Maksa, ki ga priobčujem tu:

Dobra prijateljica!

Hoteli ste me žaliti s tem, da ste mi očitali dvoumnost mojih pisem. Sprejemam dobri pouk in se zahvaljujem zanj. Vi govorite vedno resnico in pri tem — kako blago jo govorite vsikdar! Skratka: vi ste dobra nravstvena mlada dama in hotel bi biti pri Vas, da Vam izrazim svoje prijateljstvo in svoje simpatije. O ostalem molčim! Ne želite, da govorim o tem; — molčim!

Smatrali me boste za zlobnega, če Vam povem, da sem občutil neko grenko-sladko veselje ob misli, da Vaš Welfard v ledeni svoji duši včasih misli na Vašo mrzloto za časa bivanja v Livorno in da po svoje trpi pri tem.

Je časov v življenju, ko se vzbujajo v človeku vse zle sile, ki so prešle vanj po podedovanem grehu. Jaz se nahajam v eni takih perijod. Nikdar se nisem čutil tako sorodnega (seveda oddaljeno) z zlikovci visokih in nizkih sfer, kakor sedaj, ko mislim na Vas in Vašega mladega Nemca.

Dejstvo je, da sem jako nesrečen. Prisezam Vam pri lepih dneh najine ubežne minolosti, da ne rabim fraz, da bi Vas ganil. Čemu tudi? Obupujem, kakor Vi, na ljubezni, Fulvia; z globoko brezupnostjo gledam na žarek sreče, ki naju je omamil. In kaj je sledilo temu? Welfard! In Vaša neomajna zvestoba do tistega ledenega hloda — in njegov zaročni prstan — njegova sreča!

Nisem več tak, kakor sem bil nekdaj; izgubil sem svojo boljšo polovico, tisti del, ki ga ne bo mogla več priklicati v življenje nobena sila tega sveta! Ostaja Vaše prijateljstvo, Vaše iskreno prijateljstvo, blesteča zvezda na temni težki stezi! (Sedaj hočem pritisniti še dolg poljub na tvoje lepo čelo; ta bodi obseg vseh mojih izgubljenih nad in neizpolnjenih iluzij; naj bo v harmoničen zaključek lepe pesmi, ki je ne smeva začeti nikdar več).

Zdravstvuj Fulvia! Ne grajajte me radi tega, da sem Vam v zadnjič razkril svoje srce. Nisem Vam nevaren. Mislim, da nisem bil nikoli nevaren Vaši strogi čednosti. Ali sedaj se čutim uničenega in moram biti tudi napram Vam. Na svidenje! Če hoče usoda! Ko Vem stisnem lepo belo roko, me najdete jako izpremenjenega.

Razne politične vesti.

Lovčen in Italijani. Nemški listi posnemljejo neko trditev italijanskega profesorja Grimanija, da je imela v zadnji čas toliko imenovana gora Lovčen nad Kotorom prvotno pod beneškim gospodstvom ime Monte Leone, ali Levska gora in da je bilo potem to ime prevedeno na hrvatsko. Ravno nasprotno je res. Gora se je pryotno imenovala Lovčen ali Lovska gora. Gozdovi, po katerih je dobila gora ime, so sicer res izginili vsled pustošenja gozdov na Adriji pod benečanskim gospodstvom. Benečani so tu prvotno slovanska imena italijanizirali in so tudi Lovčen prekrstili v Monte Leone. Lev se imenuje po srbohrvatski Lav in glavno mesto Galicije (Lvov) imenujejo Srbo-Hrvatje Lavov. Po izginjenju benečanskega gospodstva je izginil tudi slabi italijanski prevod prvotnega srbo-hrvatskega imena.

Iz ruskega vjetništva. Neki ogrski vojak je pisal pred nekoliko dnevi svoji ženi v Budimpešto iz ruskega vjetništva eno dopisnico iz Riauska in eno pismo iz Moskve. Dopisnica se je glasila: »Ljuba žena! Dne 28. avgusta sem bil ranjen, leva noga mi je prestreljena. Moje stanje pa ni nevarno. Tu sem vjet. Odpuste me šele po vojni. Postopajo dobro z mano. Naslova ti ne morem dati. Ta karta pojde v Ameriko, in od tam jo pošljejo tebi. Dal Bog, da jo dobiš. Zvesti ti mož Karl Pluhar.« — Pismo pa se je glasilo: »Moskva, Rusija, 7. septembra 1914. Juliska, iskreno ljubljena žena! Ranjen sem na levi nogi, toda morem že hoditi. Ko mine vojna, nas pošljejo domov. Meni je dobro, Rusi ne postopajo slabo z nami. Jemo dobro, pijemo dobro in spimo dobro. Odgovora ne pričakujem, ker ne smeš odgovoriti. Ko nam bo bolje, pojdemo dalje. Glavna stvar je, da veš, da živim. Pozdravljam vse, Tvoj itd. Karel Pluhar.

Zima v Rusiji.

Dlje, nego v drugih deželah pritišče zime trda pest daljne poljane Rusije. Stepe, dotlej puste, enolične in brez čarov, se odevajo v blesteče nevestino obleko, ki jej zmrzlina in mraz kmalu podeljata blesteč sijaj bisernice. Sicer pokriva sneg morje in obrežje, polje in pot in dela vnanjo sliko dežele še enoličnejo, ali ravno s tem pridobiva narava na veličini. Ta snežna odeja more ob različni razsvetljavi zableščati v vseh barvah mavrice. Rezka slana pokriva razsežne gozdove z iskrečimi kristali. Temni smrečji in jelkini gozdovi se odražajo skoro črno od belega snega in njegovih modrikastih refleksov. V mesečini spominjajo mrzle in belikaste planjave v svoji bledosti na prednebesje katoliških pesnikov, na drevesih in zgradbah zadobiva sneg fantastične reflekse in krona kupole petrograjskih in moskovskih cerkva v tajinstveno, žarno krono. Ako ni mesečine, migljajo zvezde v svitlobi, ki jo daje mraz njihovi luči. Najtemneje noči razsvetljuje odsev snega; tedaj se dozdeva, kakor da prihaja luč od spodaj, mesto od zgoraj. V zimi je noč najpriljubljeneji čas za sprehode in partije. Mraz nikakor ne moti veselja. V sredini Rusije, v širini Petrograda ali Moskve je mraz na planem redko tako neznosen, da bi prisilil Ruse, da bi se kakor Lapi ali Eskimo zagrebali v svoje koče. Ob tišini — in pri velikem mrazu vlada navadno tišina — je temperaturo 20—30 stopinj pod ničlo prav lahko prenašati; 10—12 stopinj, kar je srednja temperatura najmrzlejših mesecev — dajejo često prav ugodno vreme. V onih širinah je gibanje zraka, veter, ne pa stopinja temperature, kar provzroča občutljivost mraza in ga dela težavnega.

Dolge zimske noči, ki postajajo v glavnih mestih povod za slavnosti, tudi za kmete niso brez zabave. Tudi ti občutijo potrebo, da se shajajo k delu, ali razveseljevanju. Še pred kratkim so se zbirale v severnih provincah žene in dekleta v največji koči vasi, ki so jo včasih nalašč najeli za ta namen. Ob migljajoči luči smolnatih tresk imajo kmečke večerne sestanke naroda, ki ga zima sama sili k družnosti. Ko so v razgovorih napredle lanu ali volne in so prišli poleg njihovi fantje, začeli so prepevati kako tistih mešanih zbornih pesmi, ki so zveste ruskemu narodu, ali pa s kakim svojih počasnih plesov ob spremljevanju balajke, ki jo danes le prerada izpodriva — harmonika. Zima ima svoja dela, kakor svoje zabave. V Rusiji, kakor povsod, je zima letna doba mest, družb in veselic. Na deželi je to čas transportov, kar je tam, kjer je daljava v največjo oviro, velike važnosti. Poleti so kmetom na razpolago le ceste, ki jih je premalo po številu in niso v dobrem stanju. Pozimi pa jim sneg in led gradita krasne poti, na katerih postaja potem živahno. Pomanjkanje snega zakasnjuje včasih sani in ustvarja s tem veliko nepriliko. V časih, ko se menjata zmrzlina in južno vreme, v jeseni in na spomlad, je kmet najpogosteje prisiljen ostajati doma. Brezdelica v zimi je v severnih provincah ustvarila vse tiste obrti, od katerih žive cele vasi in ki so oživele potovalno trgovino in mnogoštevilna sejmišča, kjer se prodajajo izdelki kmečke domače pridnosti. V zimi izdelujejo kmetice rdeče in modre čipke in tiste mične robce z barvanimi vezenji, ki so jim motivi kakor vzeti iz ledenih cvetlic, ki jih mraz riše na šipe oken.

Kako se vojskujejo Rusi.

Neki vojak, ki se je udeležil dne 26. avgusta tridnevne bitke pri Skvarcavi, opisuje v »Tagespošti« način ruskega bojevanja sledeče:

O načinu ruskega bojevanja vladajo precej napačna naziranja. Ni namreč nobenega povoda, da bi se ruskega vojaka v boju podcenjevalo. Rusi so se v japonski vojni mnogo naučili. Četudi so bile vse takratne izkušnje uvedene tudi v našo armado, se vsled dolge mirovne dobe niso mogle vdomačiti tako, da bi se jih vporabljalo tako, kakor bi bilo želeti. Dobro je, da se pove to splošno, ker se nastopa s tem proti naziranju, kakor da bi imele naše čete čisto lahko delo z Rusi. Naši uspehi so sad dobrega vodstva, solidarnosti čet in vztrajnosti vojakov v bojevanju. Najsi potem spremlja sreča našo armado vedno ali ne, se avstrijski armadi pod nobenim pogojem ne bo moglo odreči spoštovanja.

Že v prvih bojih z Rusi se je pokazalo, da se Rusi izogibljejo napadalnega boja. Nemški eskadroni so napadli močne ruske kavalerijske kolone in jim prizadejali precejšnje izgube, ne da bi Rusi odredili kake energične protiodredbe. V splošnem je opažati pri njih pomanjkanje samostojnosti oficirjev, ki čakajo na višja povelja. Jahajoče artiljerijske divizije niso dosegle nobenega uspeha. Njih streli niso bili tempirani, razstreljivo ni funkcijoniralo. Od japonske vojne sem ljubijo Rusi boj v strelnih jarkih. Poslužujejo se dobro zamišljenih in napravljenih zavarovanih pozicij; če pride sovražnik, poskušajo vedno napad iz skrivnih pozicij ob krilih. Kozaki se izogibljejo spopadov iz bližine, sicer pa se posužujejo svojega orožja jako spretno, so silno gibčni in se takoj umaknejo, če so napadeni. Pri spopadu se postavijo v trdne vrste in so jako vztrajni v fronti, zlasti če imajo s seboj s strelpuške. Hrbet si zavarujejo vedno s strelnimi jarki.

Opazovali smo sledeče: Rusi svoja prodiranja razumejo jako dobro prikrivati. Ako se srečajo s sovražnikom, frontna četa nikoli ne napade. Zavzame pokrito stojišče in se spravi v okope. Jako dobro se razumejo na rekognosciranja v bližini. Opazoval sem jih pred nekim gozdom. Prišla sta dva jezdeca na parobek gozda, pa ne oba istočasno in ne eden poleg drugega. Opazovala sta previdno, izginila ter se pokazala zopet na drugem mestu. Majhne infanterijske patrulje prodirajo previdno na gričih. Oddelke strojnih pušk skrivajo, da lažje presenetijo oddelke, ki pri prodiranju niso dovolj oprezni. Artiljerija, mislim ono poljsko in težko, strelja izvrstno. Imajo izborne aparate, s katerimi merijo razdaljo. Privadi se zelo hitro streljanju in strelja potem izborno ter izvrstno zadene. Streljanje se takoj razločuje od našega. Naši topovi streljajo v bateriji hitro strel za strelom, ali v jednakomerno oddaljenih pavzah. Pri ruskih baterijah pa je opažati nekako nepretržno gromenje. Hitro in spretno menjujejo svoje razvrstitve in nam s tem otežkočijo izdatno in vplivno streljanje. Premoč ruskih topov, po številu namreč, se opaža; obratno pa upliv naših šrapnelov nadkriljuje ruske.

Avstrijska pehota veliko trpi po ruskem topništvu. Še nikoli nisem videl Rusov napadati na fronti; oni poskušajo vedno le od strani obojestransko obkoljenje.

Ruska pehota vobče strelja slabo. Njih nastavek, slabo izdelane puške, skoraj tuni niso pripravni za dobro merjenje. Posamezni častniki imajo seveda ogenj svojih oddelkov v rokah, v obče pa je vodstvo v tem pogledu slabo. Rusi so streljali zelo hitro v daljave, tako, da so naši večkrat ogenj ustavili, ker ni bilo nobenega učinkovanja. Hitro streljanje pa je pripisovati številu pušk v vojni črti. V streljanju od blizu naša pehota nadkriljuje rusko.

Domače vesti.

Junaški čin brigadirja, generalmajorja pl. Hinke. Vojni korespondent »Neues Wiener Tagblatta« poroča sledeče o junaškem činu tržaškega brigadirja, generalmajorja pl. Hinke: V boju pri Skvarčavi se je odlikoval zlasti generalmajor Alfred pl. Hinke. Izkazalo se je, da so predstraže njegove kolone hitro poskušale zasesti neko važno pozicijo. General jih je nato vodil sam v imenovano pozicijo in je dobil pri tej priliki dve rani na nogah in eno na roki. Toda ne ozirajè se nato, je izdal še vnaprej potrebne odredbe in se je dal odvesti z bojišča šele potem, ko je bila zavzeta pozicija popolnoma zavarovana.

Kakor se nam poroča, je bil generalmajor pl. Hinke ranjen ob 9 dopoldne in je kljub svojim ranam do poznega večera poveljeval svoji brigadi. Sedaj je generalmajor pl. Hinke že popolnoma okreval in odide že v prihodnjih dneh zopet na bojišče.

Nadporočnik Mühlhofer v ruskem vjetništvu. Nadporočnik Franc Mühlhofer 97. pešpolka, je poslal te dni svojim v Dunajskem Novemmestu živečim starišem pismo, kjer pravi: Dne 26 avgusta sem bil ranjen in sem prišel v rusko vjetništvo. Po 12 dnevnem transportu sem prišel k ruskemu Rdečemu križu v Kursk, kje me sedaj ljubeznivo negujejo. Upam, da bom okreval popolnoma. Po ljubeznivosti neke ruske kneginje mi je bilo omogočeno, da Vam pišem te vrste.

Na galliškem bojišču je bil dne 8. septembra ranjen in sicer pri Grodeku, Egon Gabrijelčič, nadporočnik pri 97. pešpolku, sin g. dvor. svetnika pri najvišjem sodišču, Mihaela Gabrijelčiča, našega goriškega rojaka. Krogla ga je zadela v levo roko. Po 4 dnevnem bivanju pri svojih stariših, se je nadporočnik vrnil na bojišče. Mlajši sin g dvor. svetnika Gabrijelčiča, ki je bil praporščak pri 24. pešpolku, je bil dne 9. septembra težko ranjen v bitki pri Komornu pod Lvovom. Zadel ga je šrapnel v glavo in se nahaja sedaj v Rothschildovi bolnišnici na Dunaju.

Delo šolske mladine in učiteljic. »Učiteljski tovariš« piše: Po naših ljudskih šolah se pod nadzorstvom vrlih tovarišic pridno gibljejo drobni prsti slovenskih učenk, ki pleto najrazličnejše in najpotrebnejše stvari, da jih dogotovljene odpošljejo na bojno polje, kjer se naj z njimi ovarujejo naši hrabri bojevniki pred hudim sovražnikom — pred mrazom. Izdelujejo tople nogavice, zapestnike, nakolenice, jopice, čepice itd. — V vsa ta ročna dela rodoljubnih slovenskih učenk se vpleta pač tisoč in tisoč željá, kipečih iz drobnih srčec, da naj ta darila s pridom služijo našim junakom, da naj jih čuvajo trpljenja in da se naj po zmagoviti vojni vsi naši borci vrnejo v svoje domove! — **Domoljubno vzgojno delovanje požrtvovalnih slovenskih učiteljic rodi sedaj v težkih časih krasne plodove!** — Naše učiteljice same se širom slovenske zemlje posvečajo vsem panogam pomožnega dela, bodisi da stoje ob strani ranjencem in bolnikom, bodisi da za vojake krojijo in šivajo potrebno perilo, ali pa pripravljajo sadje in druga krepčila. — **V tem vsestranskem in iz ljubezni do domovine izvršenem delu se kaže čast in junaštvo slovenske žene — slovenske učiteljice!**

Trgatev v Sv. Križu. V Sv. Križu pri Trstu začne trgatev dne 5. oktobra. Okolo 12. se bo že dobivalo novo vino, oziroma mošt, takozvani »prosekar«.

Odgoditev žrebanja. Odbor »Društva poštnih uslužbencev v Pragi« nam javlja, da se je moralo žrebanje loterije v korist vdovam in sirotam poštnih uslužbencev, ki je bilo prvotno napovedano za dne 30. septembra 1914, vsled med tem časom nastalih razmer odgoditi na nedoločen čas. Kakor hitro se sedanje razmere ublaže, se bo definitivno in nepreklicno določil dan žrebanja.

Prihod ranjencev. Od onih ranjencev, ki so dospeli v Trst v nedeljo, sta bila le dva spravljena v bolnišnico v Trstu in sicer pešec 15. stotnije 97. pešpolka Richard Zorn v prostore društva „Austria" in mornar vojne mornarice Ljudevit Salomon v prostore nemškega telovadnega društva „Eintracht". Iz raznih za vojake prirejenih bolnišnic so šli na dopust na svoje domove do popolnega okrevanja Corrente Blasino iz Kopra, Anton Barbaro iz Rovinja, Peter Beltrame iz Pirana ter Josip Crosilla in Silvij Mladosić iz Višnjana. — Včeraj predpoldne je dospelo v Trst 10 ranjenih vojakov, ki so pa bili vsi puščeni na dopust na svoje domove. Od teh je pet pešcev 97., trije 27., eden 8. in eden 7. pešpolka.

Ženska, ki ne razlikuje med svojo in tujo lastnino. Neka Marija Dalloste, katere mož je bil pozvan pod orožje, je shranila vse svoje pohištvo v neko prazno sobo v hiši štev. 12 v ulici dell'Olmo in potem odšla k svojim sorodnikom v Sv. Križ. Dne 24. t. m. je pa 31letna Emilija Vovkova, doma iz Trsta in stanujoča sedaj v ulici Pondares štev. 11, tudi pripeljala svoje pohištvo in je shranila v neko drugo prazno sobo v hiši 12 v ul. dell'Olmo, in sicer ne da bi koga vprašala za dovoljenje. V nedeljo, dne 27. t. m. je pa vratar te hiše velel tej vsiljivki, da mora takoj svoje pohištvo spraviti iz hiše. In to je Emilija Vovkova tudi storila in odpeljala vse svoje pohištvo; obenem s svojim pohištvom je pa odpeljala tudi posteljo Marije Dalloste, in sicer z vso opremo. Vsled tega je bila Vovkova včeraj aretirana.

Pazite na otroke. 5 letni Josip Pelin, ki stanuje z rodilelji v ulici Galileo Galilei št. 2, je včeraj igraje padel in se zelo pokvaril na desnem ušesu, dočim so se mu obenem pretresli možgani. Pozvan je bil k njemu zdravnik z zdravniške postaje, ki mu je podelil najnujnejo pomoč.

Nagla smrt. 50 letni vratar hiše št. 1 v ulici Galileo Galilei je včeraj predpoldne ob polenajstih nagloma umrl vsled srčne kapi. Zdravnik z zdravniške postaje, ki je bi pozvan k njemu na pomoč, ni mogel druzega, nego konstatirati nastopivšo smrt.

Smrtonosna neprevidnost. — 50-letni čevljar in vratar hiše štv. 20 v ulici G. Gatteri, je včeraj popoldne zaspal v svoji lopiter je pri tem pozabil zapreti plin: med spanjem ga je pa plin zadušil in mož se ni zbudil več: zaspal je za vedno. Prišel je sicer k njemu zdravnik z zdravniške postaje, ki je pa zaman skušal, da bi ga spravil k zavesti; mož je bil mrtev. Mrliča so prenesli v mrtvašnico pri Sv. Justu.

Umrli so. Prijavljeni dne 27. t. m. na mestnem fizikatu: Tagliapietra Tomaž, 66 let, ulica della Madonna del Mare št. 4; pl. Verneda Ana, 71 let, ul. del Ponte št. 13; Dovgan Fran, 16 let, Vrdela št. 447; Pahor Viktor, 3 mesece, Vrdela št. 11; Cattaruzza Josip, ul. della Scuola Nuova št. 15; Camis Rahela, 85 let, ul. Pondares št. 3; Sahar Lidija, mesec dni, Rocol št. 1; Čupović Milka, 27 dni, Sv. Marija Magdalena zgornja št. 630. — Prijavljen dne 28. t. m. na mestnem fizikatu: Bidoli Kamil, 57 let, ul. Maiolica št. 16. — V mestni bolnišnici dne 25. t. m.: Prelc Antonija, 86 let; Geng Marija, 32 let; Gerolim Ana, 40 let; Panič Lucijan, 32 let; Jurjevec Angela, 18 let.

Za Rdeči križ.

Darovali so:

Ernest Quaiatti K 20, Ana Svetina K 2, Ivan Possega K 1, Anton Srebenik K 4, Frančiška Seriau K 2, Josip Deffar K 8, Družina Kaidassy v počeščenje spomina gosp. Sphyirisa K 25, Fran Chierego K 10, G. M. K 2, Potom „Piccola" K 302, M. C. K 20, Od občinske blagajne v Poreču za sledeče občine: Dračevac K 15.20, Vrvari K 27.30, Monsalice K 22.60, Nova vas K 229.54, Mompaderno K 94, Forcolino K 40.20, Monghebbo 20.90, Sbanduti K 78, isto K 13, Torre K 142.95, Jankovice K 30, Poreč 84.

V blagu: A. W. Perkou, Magdalena vd. Cossovich, Edmea Poschich, Olga Hobisch, Ermila Cegnar, Gennadio Athanassachi Archimandrit grško-vstočne grške občine, I. S. Haberleitner in Mary Volpich.

Vesti iz Goriške.

Zlato sem dal(a) za železo. Odsek »Srebrnega avstrijskega križa« v Gorici naznanja, da so dospeli železni prstani, ki se bodo zamenjavali za zlato in srebro. Odsek posluje od 30. t. m. dalje vsako sredo in soboto od 3—5 ure popoldne v Gorici, via Morelli št. 39, I. nadstropje, soba št. 5 (Trgovska in obrtna zbornica). Imena darovalcev bodo objavljena v listih.

Odbor.

SLOVENCI, SLOVANI!

Nabirajte ob vsaki priliki, kakor na krstih, porokah, v veseli družbi za Rdeči križ!

ČEŠKO-BUDJEVIŠKA RESTAVRACIJA (Bosákova uzorna češka gostilna v Trstu) se nahaja ulici delle Poste štev. 14, vhod v ulici Giorgio Galatti, zraven glavne pošte. Slovenska postrežba in slovenski jedilni listi

Priporoča se gostilna N. D. O. Trst, ulica Commerciale štv. 7. - Toči res izvrstno vipavsko belo, istrsko črno, kakor tudi kraški teran. - Priznano dobra kuhinja. Priporoča se udani A. Žmavc, voditelj.

10 % čistega dobička daje Ciril-Metodovi družbi knjigarna GORENJEC & Co., ulica Caserma štv. 16 (zraven kavarne Commercio).

:: MALI OGLASI ::

se računajo po 4 stot. besedo. Mastno tiskane besede se računajo enkrat več. — Najmanjša pristojbina znaša 40 stotink.

Meblovana soba se odda s 1. oktobrom v najem gospodu ali gospici v ulici Commerciale štv 11, III. nadst. 4000

Dve postelji vzmeti, nove žimnice K 86. — Popolna spalna soba z žimnicami K 290. Via Fonderia 12, I. 23168

Kupujem stare kovine. — Anton Černeka, ul. Olmo 4, Zaloga koles za vozove. 976

Kletarstvo pri Pobegih poleg Kopra ima za prodati razne vrste belega in črnega vina kakor tudi tropinovec. 1032

MLEKO pasterizirano, najfinejše čajno maslo prodaja na debelo in na drobno „Mlekarska Zveza v Ljubljani" podružnica v Trstu, via della Geppa 6, Telefon 12-86. 1045

Konces. stenografski tečaj v Gorici prične s 1. oktobrom t. l. — Prijava v Šolskem domu. 1026

Soba meblirana, svetla in solčna se odda takoj v najem pri slovenski družini, eventuelno tudi s hrano. — Naslov: Via Galileo Galilei štv. 8, IV. n. 4001

Jajca štajerska po 7, 8, 9 vinarjev komad. Piščanci po K 1·80. Kokoši po 2 K kilogr. Carducci 39, Ronco 6, Kandler 8. 921

Kupujem prazne vreče: moka 100 kg po 90 st.; 85 kg drobni otrobi 40 st., otrobi 45 st., riž 60 stot. sl dkor 100 kg 80 stot. - Ulica Ireneo, Telefon 938, Zaloga vreč Anton Venica. 1047

Soba meblirana z 2 oknama, (pečjo) se odda v ulici Giovanni Boccaccio št. 5, vrata 11 (v bližini južnega kolodvora. 1048

Proda se mlekarna - ljudska kavarna na lepem prostoru; voda in plin v prodajalni. Naslov: Via Molin a vento 70, Žiberna. 1049

Oddasti se ena velika in ena mala meblirana soba v ulici Belvedere 19, vr. 13, III. nadstropje. 1051

Izkušena babica se priporoča cenjenim gospem, Sprejmejo se tudi nosečе na dom Trst, ul. Chiozza 50, pritličje. (1055

Učenca nad 14 let sprejme takoj v službo fotograf Anton Jerkič. Trst, ulica delle Poste 10 1052

Išče se postrežkinja za nekoliko ur popoldne. Pendice di Scorcola štev. 33. II nad. desno. 1054

Oddajo se takoj mala stanovanja v Rojanu. Pojasnila se vdobi v ulici Coroneo štev. 9, IV nadst., vrata 2. 1054

RESTAVRACIJA AURORA Trst, ul. Carducci 13.

Vsak večer od 7. do polnoči velik koncert I. slovan. tamburaškega društva MIGNON pod vodstvom g.ce ZLATE DOLINER.

Opozarja se cenj. občinstvo na izbrani spored različnih komadov in narodnih pesmi in ples.

Ob nedeljah in praznikih Matinee.

: VSTOPNINA PROSTA. :

Za obilen obisk se priporoča JOSIP DOMINES.

Poleg renomiranega Goessovega piva se toči pivo Reuchel-Bräu iz Kulmbacha

Specijalist za živčne bolezni Dr. Alfred Šerko Ordinira od 2-4 pop. V. G. Gallina 2. (Piazza Goldoni 2)

Žganjarna Ivan Perhauc Trst ulica Stadion 29

se priporoča cenj. občinstvu za obilen obisk. — Prodaja se žganje vseh vrst. Postrežba točna. — Cene zmerne.

:: Dobroznana mirodilnica :: Iv. Camauli Sv. Ivan - Trst - blizu Nar. doma Velik izbor barv povlak itd. Zaloga za Trst in okolico redilnega zdravila za otroke in odrasle SLADIN ter fosfornega sirupa in tekočega praška za živali. - Telefon 83.

„HELVETIA" Velika zaloga gramofonov. TRST Trst, ul. Barriera vecchia štv. 19. Vedno v zalogi velika izber slovenskih in hrvatskih plošč od K 2·50 naprej. - Vedno nove plošče najboljše vrste. Gramofoni na obroke.

Dr. HORVATH TRST, CORSO ŠT. 17 Specijalist za KOŽNE in SPOLNE BOLEZNI ŠIBKOST in NERVOZNOST za BOLEZNI v NOGAH in SKLEPIH. Sprejema od 11 - 1 pop. in 5 - 7 zvečer.

UMETNI ZOBJE PLOMBIRANJE ZOBOV. IZDIRANJE ZOBOV : BREZ BOLEČINE : Dr. J. ČERMÁK V. TUSCHER ZOBOZDRAVNIK TRST KONC. ZOBNI TEHNIK ULICA CASERMA, 13 II. nad.

L. TERZON, TRST ulica Sette Fontane štev. 12. - ZALOGA OLJA, JESIHA IN MILA. Najfineje namizno olje, pripravljeno za one, ki trpe na želodcu. - Steklenica pol litra kron 1·60.

Oblastveno avtorizovana delavnica PATRIZIO PITTARO se je preselila v ul. Giacinto Gallina 6. Napeljava električne razsvetljave, motorjev, telefonov, električnih zvoncev in strelovodov. Zaloga potrebščin. Izbor oglja za električne svetilke. Točna izvršba. - Plačilo na obroke. - Brezplačni proračuni.